

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Fibiger, Mathilde: "'Et Besøg'", i Fibiger, Mathilde: "*Et Besøg*", 1851, s. 86.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger02val-shoot-idm139950813689344/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: "Et Besøg"

Attende Brev.

Alt imens jeg skrev disse Breve, har jeg tidt med en nedtrykkende Kærlse tænkt paa hvor ofte de iblandt Eder, jeg personligt kjender, have ladet mig mærke, hvor ligegyldigt det er Eder at forstaae mig, og Tanken om den Ringeaagt, som ligger i en saadan Hentydning, har standset mig i en Beskæftigelse, der er mig saa kjær. „Hvorfor skriver jeg da? Er det ikke under min Værdighed, at ville paatsvinge Noget min Fortrolighed?“ tænkte jeg, og lagde Pennen fra mig. Men hvad har Kjærligheden med Værdighed at bestille? — Den sætter sig ikke paa den høje Sæd, ligeoverfor sine Modstandere — der føler den sig slet ikke hjemme! Og vender Du den Ryggen, saa siger den ikke: Kan Du undvære mig, saa kan jeg ogsaa undvære Dig! — Den holder Dig tilbage med de Ord: Kan Du end undvære mig, — jeg kan ikke undvære Dig! Lad os være Venner for min Skyld?“ Den haaber alt, troer alt! Derfor haaber den ogsaa tillidsfuldt at Erkjendelsens Lid vil komme, derfor troer den paa sin egen erobrende, besjærende Kraft! Ser, denne Tanke har oplivet mit Mod,

og opmuntret mig til at blive ved. Men nu er der en anden Indvending, jeg selv har gjort mod min Hensigt, at udgive disse Breve.

Er jeg berettiget dertil? Kan jeg, en ung Pige, som mangler al Indsigt og Kundskab, gjøre Regning paa den almindelige Opmærksomhed for nogle Breve, der, hvis de betragtes som en privat Henvendelse fra en ung Pige til andre, kanske kunne have noget Værd, men som ellers ikke ere i Besiddelse af en eneste af de Egenskaber, der gjøre en Bog velkommen i Bæseverdenen?

Jeg vil ikke heraabe mig paa den uventede og ufor- tjente Opmærksomhed, min første lille Bog gjorde; et endnu ubetydeligere Arbeid kunde gjort samme Virkning, medens et langt betydeligere Værk kan ligge upaaagtet hen. Det er Tilfældet, jeg i denne Henseende troer at skjøde Udfaldet, og Tilfældet kan nu til Modsigning gjøre al min Tale her overflødig, nemlig hvis Brevene slet ikke blive læste. — Hvad jeg derimod tager i Betragtning, er Følgerne af den Opfølgning „Clara Raphael“ gjorde, da de gif saa directe ud over mig selv, at jeg kom i et ganske andet Forhold til Folk, end andre unge Piger i Almindelighed. Man har ofte, halvt i Spøg, halvt i Spot, kaldt mig „almindelig Eiendom“, uden at ane, hvor fjær denne Benævnelse er mig. Jeg ønsker intet heller end at blive „dansk Eiendom“, og hvis jeg var det, vilde jeg vare stolt deraf og glad deraf. Men som det nu er, kan jeg ikke kalde mig Nogens Eiendom, thi saa godt